

[Poulsgaard]

Når alt det her er sagt, mangler jeg et ord som »privatisering«. Her synes jeg virkelig der var en måde, regeringspartierne kunne vise at de vil privatisere. Men hvad gør de? Vi får digre betænkninger, 496 sider tror jeg det var, og alle de kloge ord. Jamen hvem rager alle de kloge ord? Der skal forskes, og jeg ved ikke hvad. Hvad er det for noget ævl? Simpelt hen ævl.

Vi har indrettet arbejdstiden og arbejdspladserne med et bureaukrati uden lige og regler og cirkulærer: det må vi, det må vi ikke; gør vi sådan og sådan, skal vi have så og så mange kroner og øre. Idrætten er afslappende. Det er fritiden. Hvorfor skal vi indrette fritiden præcis på samme måde, som vi indretter arbejdstiden på? Skulle vi ikke lade de mennesker derude selv finde ud af det? Men nej, det skal vi ikke. Og vi skal have uddannet specielle journalister, der kan fremme det.

Jamen er der overhovedet ingen, der tænker på, at landet stander i krise? I disse tider snakker vi om, at vi skal lukke sygehuse her, vi skal lukke sygehuse dér, men i dag strør vi igen om os med penge. Vi vedtog den anden dag et forslag fra hr. Ole Vig Jensen, hvorefter vi skal bruge 100 mill. kr. mere til heltidsskolen. Jamen hvad er det for lokaleangel? Hvad er det, man ævler om? Har vi ikke skoler? Har vi ikke lokaler? Det er blevet sagt her, at Danmark er det land i verden, der har flest lokaler. Jamen vi har de lokaler. Lad de lokaler blive udnyttet af dem, der ønsker at udnytte dem, idrætsudøverne. Vi kan godt blande os udenom.

Vi skal heller ikke sende en hel pose penge til de mennesker. For hvem er de mennesker? Er det ikke kommune og stat og amt? Er det ikke de samme mennesker, der udgør det? Er det ikke de samme mennesker, der via deres skattebillet skal betale det?

Derfor var det ikke helt tilfældigt, at jeg sagde, at det halve Danmark stævner til København på onsdag. Det viser sig, at når der er noget, folk vil se, så har de også råd til det. Så har de råd til at tage en bus fra Jylland for at se fodboldkamp i København. Selvfølgelig har man råd til selv at betale det, det koster at drive den idræt, han eller hun ønsker. Samfundet skal stille lokaler til rådighed og derudover ikke andet.

Hvorfor kan idrætsudøvere ikke selv holde deres boldbaner f.eks.? Jeg kan huske, da jeg

spillede bold som stor dreng. Det var i en fenne, der var indhegnet, og dér gik køerne. Inden vi skulle til at spille, måtte vi have fat på en skovl for at få nogle koklatter ryddet til side! Vi havde det lige så dejligt som de knægte, der i dag render og spiller bold. Det er ikke altid de helt flotte faciliteter, der afgør, om det er godt eller det er dårligt at dyrke idræt. Der er så mange andre ting, man skulle have med.

Det er simpelt hen sort tale for Folketingets flertal. Nej, herinde er det tykke betænkninger og flotte embedsmandsudvalg og så en hel masse penge, vi skal have koblet på.

Jeg advarer mod den linje, for så får man passive modtagere, som flere har sagt. Men selv om man er aktiv idrætsudøver, er man trods alt passiv i én forstand: man deltager jo ikke i at holde banerne, gøre lokaler rene efter sig eller nogen ting. Det er noget, der bliver serveret på en sølvbakke. Der var rigtig tid for de unge mennesker og ligesådan de ældre, der dyrker idræt, til selv at gøre den slags.

Hr. Arne Melchior var inde på, at færre unge dyrker idræt. Jeg ved ikke, om det er rigtigt. Jeg vil ikke benægte de tal, men hvis de er rigtige, kunne det måske hænge sammen med hele venstrefløjens indsats i Danmark. De venstreorienterede har ødelagt meget. En af de ting, de venstreorienterede har set sig gale på, er konkurrenceidræt. Fru Ingerlise Koefoed ryster på hovedet. Jeg mener, jeg har forstået det sådan.

Der var en af venstrefløjens førende ideologer, der kom til at sige engang: det dér eksamensræs; det, ikke alle kunne, skulle ingen lære. Og da vi ikke alle kan blive en Morten Elkjær ... Preben Elkjær – ja, undskyld, det var altså en fortaleselse – da vi ikke alle kan blive en Preben Elkjær, eller hvad vi kan, skal vi ikke have konkurrenceidræt. Der skal ingen konkurrence være. Det kan medføre, at de vil konkurrere på arbejdsmarkedet, og så får vi de dér fæle kapitalisttyper, uha, uha, uha.

Det kunne være, hr. Arne Melchior – jeg siger ikke, at det er – at der er nogle forældre, der er faldet for de toner fra venstrefløjens, og derfor dyrker deres børn ikke idræt i det, vi forstår ved traditionelle klubber. Men jeg tror stadig væk, at de fleste børn på en eller anden måde dyrker idræt, og det kan vi som sagt kun hilse med tilfredshed.